

אלן עוברין פרק שלישי פסחים

ונמלין סכל מוקד נעלם: ואו קוין גננות הבב"ה
 (6) ריש"ז ד"ה מוחות טומן גננות נעלמה נטמאים. ק"ז זו מהה דין
 וכי שמי מני מה"ג נעלמה זמני לילcis דמיוקרו מוקד
 נעלם: ולו כי מיר לנטמו בדור צפנת

בומו ר' יש"
ויש בו לאדרך כדי
בדות. נון פמ' הדב'.
נדארם ממניך מלוטו
הנומטי מיה. לדילען
לי' ממקהן ולו מל' מכם
שטעונין דילען. לא אראה
תורה אלא בדוריה רוח
ימנא. צבאל טה' נעד
כיביס קוין. קוב' גאנז בעז
דא קומינן ככ' גאנז דא
טעונין נלען. לה' גאנז
כטפונן גאנז אלר חוו' חוו'
האנז נאנז גאנז ע' (ז' נאנז)
מידיזס סו', וואטלן
יעידן טול' ווועטעל' פיא'
עעם נאער גראען פאל' גאנז
מלזונין צטמונין (ז' זאנז)
ורבנן. דאנ' גאנ' מיניא
קדי' (ז' לא אפער
דלאג' כבמה דראאר.
ונתכלען גאנ' מה' ווועט' (ז' זאנז)
האנז נאנז (ז' זאנז)
וועט' (ז' זאנז)
גענין דעןן צטטן
טפָת: מפא' וממי' יי' ב' ופליגי דעןן
ענלי' דילת לאו קיטר מנטראף ליליקו'
וילולו' (פְּצַטְמִ) קי' בכל ספטן דעןן קוו'
פליגי דעןן עלי' דילת קיט' לאו עט' עט'
כענילך ווועטעל' ייך פה פט' גויפ' חילוקו'
וובס' מיטק פליגי עלי' דילת דעטערמ' ליל' ע'
וואז'ום יארכו' רוח' וו' (ז' זאנז)
האנז נאנז (ז' זאנז)

טְמִימָה: וְלֹא. עַזְיָזֶן דָמֵסִיק לִילְתָה
מִשְׁכָנָה לְפִינְתָר מַתְמָרָה לְתִיכְוָר טֻמָּה
לְעַזְקָר. סִיכָם דְלִיכָם נְעִזָּה עַקְרָב הַלְגָן
נְעָסָה כְּגָן סָלָה עֲנִיבָס בְּמִיסָס מִנְחָה
לִילָה: זָכָר קַחְמָבָג צָבָר שְׁמַמְבָּלָה
בְּמַלְאָךְ וְזָכָר בְּעִוָּה הַלְגָן סְמָנָעָם
הַתְמָלָךְ גַּלְלָע צָו: קְדוּשָׁתָה. לְלֹהָקָרְוָי
מִינָס קוֹדָה וְדָבָר מִידָתָה צְלָעוֹ מִנוֹזָה
בְּנִיעָנוֹ (6) בְּצָלָל הַסּוֹלִין גַּם גַּמְלִין
חוֹנוֹמָה דִידָס הַצָּלָל לְסָלִין דְלִיכָס
דְלִיכָל מִזְדָּסָן דִּיזָה גַּם כָּל
הַסּוֹלִין הַלְגָן דְלִיכָם עַקְרָב נְעִזָּה מִלְגָן
מִגְמָלָה מִינָס: וְעַמְשָׁי קְדוּשָׁתָה. מִצָּלָה
מִילָה: קְלוּמִים. קְיָנוֹ מִלְדוֹתָה דְלִיכָי
בְּצָלָס הַמּוֹלִים סָס וְכַמְלָעָרוֹצָה
כְּבִישָׁה: סָס לְנָהָס נָמָי. דּוֹגָמָתָן: סָרִי
מִלְמָה מִתְמָרָה נְמָרָה. בְּלִזְבָּחָה מְמָרָה וְלִזְבָּחָה
בְּצָלָס הַמּוֹלִים מְלָטוֹמָה מְמָרָה וְלִזְבָּחָה
הַכְּמָאָס אָסָר כְּרָבָה. סָמָק
שְׁלָמָן. דְרִישָׁה סְרוֹדָה
מְעִירָה אָל בְּעִי קְרָא
שְׁלָמָן. אָלָה זָהָב כְּרָבָה

בצ'ק'ל סה טיח מגעטל צעלעה מהן פסולן. וסתולא מלטטו בעמצעה מדין (לע) דק'ינו יולום וקונקומייטן וויויל': זג'ג'ין מג'יג'ל. דכמ'ז גל' מהכלו ס. כל'וחיא נג'ג קרויז נגייל זאל'ינס (ט): ואכל' אפ'ו. דק'אל' נמי ולפ'ס סול' פטען זל' כל' ליל'ה להט' סופ'ג טעמו : דיל' פג'מה פוטש. ממעס הכל' ר' גאנטער ליל'יטו חוץ מל'יסויי מיל' זל' לייל' מיל' ולי' יומן הל' מל' נמי גל' מל' עיקיר מל'ין נמסמע מיל'ה נמי דעם'יך פליק נא לא ליטימר מענער'ל נלייטו חיכ'ל' זיל'יק'ל זיל'יק'ל גל' מאיין נמסמע מל'ין חט'ם דז' מוסט

והוּא הַדָּין לְעֲרֵלָה בְּשִׁתּוֹתָים. וְכֵן מְלָמִידִין צְפִיָּקָדְמוֹנִין (דָּבָר). נֶגֶד מְלָכָךְ אֶת פְּנֵי הַדָּין לְעֲרֵלָה מִן לִימּוֹנוֹ מְקוֹם עֲוֹלָה דָּחַלְתָּה סְלָמָה מְמוּטָר קְפֻסָּה מִמְּזֻמָּל הַמְּלָאָכָה שְׁלָמָה צְעִירָה קָלָיָה וְחַדְיָה גַּם נִמְמָר מְעוּלָה רַק קְפֻסָּיָה וְקְפֻסָּה לְזִינָה כְּפִי קְדִין עֲלֵלָה קְבֻסִּים צְעִירִים

אליתן טעם בעיקר שאם שרה עננים בימים
ויש בהן טעם יין חיב מכאן אתה דן לכל
הتورה כולה ומה נורש אין איסורו אסור
עלום ואין איסורו עשה בו טעם בעיקר כלאים שאיסורו
איסור עלם ואיסורו איסור הנאה ואין היתר
לאיסורו אין דין שיעשה טעם בעיקר והוא
הדין לערלה בשתיים הא מני רבנן היא ורבי
יוחנן אמר ברבי עקיבא הוי ר' ע' אילמא ר' ע'
דמתני' דתנן^ט ר' עקיבא אומר נזיר שרה
פרתו ביני' ויש בו לזרע כדי בותח הייב וממאי
רמפת ומיין דילמא מין לחודרה וכי תימא
מיין לחודרה מאי למיריא הא קמ' ל' דاع' ג'
התרוברת אלא ר' ע' דבריתא דתניתא ר' ע'
אומר נזיר שירה פרתו ביני' ואכל בותח מפה
ומיין חיב ור' ע' טעם בעיקר מנא ליה ילייף
מבשר בחולב לאו טעם באעלמא הוא ואסור
הכא נמי לא שנא^ט ורבנן כבשר בחולב לא
גמرينן רחיזוש הוא ומאי חדש אילימה
ההאי לחודרה וההאי לחודרה שרי ובחדרי הדרי
אסור כלאים נמי הא לחודרה וההאי לחודרה
שרי ובחדרי אסור אלא דאי תרו ליה כולי'
וימא בחולבא שרי בשיל ליה בשולי אסור ור' ע'
נמי בשר בחולב ודאי חדש הוא אלא ילייף
בاعלמא הוא ואסור הכא נמי ל' ש' ורבנן
גיעולי נברים ניגעולי נברים לאו טעם
טעם לפוגם מותר דגמرينן מנבללה והכא
אסור ורבי עקיבא בדור^ט חייא בריה דרב
הונא דאמר לא אסורה תורה אלא בקדירה
בת יומא הילך לאו נתן טעם לפוגם הוא
ורבן קדרה בת יומא נמי לא אפשר דלא
פוגמה פורתא אל' רב אחא בריה דרב אויא
לרבות אש מדורבן נשמע לרבי עקיבא מי
לא אמר רבנן משורת ליתן טעם בעיקר
מכאן אתה דן לכל איסורי שבתורה כולה אל'
משמעותם של מילים וביטויים אלו:

יג א ב מ"י פ"ה משל
מייל פל' ט:

רבענו חנן אל
לייטן טעם בעליך, שאם
שרה ענבים בימים ויש
בזה ימי אין אוטו, ומוכאן
אהה נהר שאן איסטרו
מהה נטה לצלם אלא עד
איסטרו לעלום בלאת מון דורה לבך, ואין
בלאת עליון לעלון לבך, רוש
אלא טהירו שאפלו ה
הוורו עבצמו שנאנדר עליון
הנגן היהין עליון לבך, רוש
עכשawsההאר מאיר עליון
מיינז גווע מותר הוא בר
הוינ זונטש. שאבר אראר
שורתה הנדר זונטש, עשה מה
משורתה ננכש אאן בו אלא
טעם זין בענבים עצמן,
עלים שאסטורן איסטרו
עלים שענבר הא קהוקה
תשמרו הקים שחוקקי
רב כבר, השםם באיסטרו
עלומים.
ונאגאה, רתבתן פון קראונין
המלהה הדער, וודרשין
הלה וקדש וווקען עלום
ואזן ווידר איסטרו עלום
ולשינהה הא הולץ, אינן
זרן שורייה בזעך.
הווא לאוילע עלערלה בעטשים
שאיסטרו ערלים לא איכל,
שנאמר ערלים לא איכל,
וודרשין תגאה ואחד איסטרו איכל
ונאין דינור לה האילין
באשל שמי ערלה כלל, לא
באלא בעטהיין, אבל
אחר כן גווער הפורוי
הוואילין, וויר שרטת להליך
הוא דאנא. משני רבי
ווחנן והבריתא לרבען
היא, ואין לא אראר
אללא לאיבא דרי עקיבא,

פללו שורה פטו בין ואל
בורה פטוט ומין חיב.
אבל והן עזיבו עקיבא
אוור אביל שרה פטו כו'ו
ויש בו כדי לזרך כו'ו
אסור דוחהה הא... והוחין
מאמי צדקה זית ותח'ו
תיי זין עלייהו במצטרוף
ואהסרו, דלאם כו'ו מין
להדריה אקרם, וכומבל
אנגען דילגונה היי להדריה
במקום הזה, כו'ו אינאיית
בירה שעיר לאיצטוטו
כו'ו אונר. ואמירין וובי
עקיבא דמקפ כל משורת
להדר עזרך לאיסור,
לעתן טעם בעיקר שאסרו
גנאנ'ה. ואמר מבש
וחולב, שאין בחולב אלא
עם בשער, אין בסבר
טעם בל'ב ואסרי,رق' כל
התורה טעם בעיקר אסרו.
ורובנן האי תרו לבוש
בדרכו הוא, דאי תרו לבוש
בדרכו הוא, בחולב שי... ווי.
במשל להו בהדי חדורי
אסרו, וכי בא נושא
משורה, אל החדש הזה.
דר' עקיבא מהדרישות דמי
גמו, ואמרין רבי
עקיבא מגניינו גומ' דהה
כל התורה כולה,
געילו יומם עטמא בלבאל
הווא, ואכט כבל כדר אשר
יבא באש בעירין כו'ו
והניא דברים שנמשם
בחן מילון וטבתין
חמן מעילן ובסייפה וככל
כ'ו, וקמתי בסיפא וככל
עשמהש החן דהן דל' לא
הטבל ולא הגעל לא
לין אסרו, וגעקינגן
למאן דהאי דונון עטם